

Skatteministeriet

21. februar 2017
J.nr. 17-0114795

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 191 af 24. januar 2017 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Ministeren bedes opdatere provenuskønnet i svar på SAU alm. del – spørgsmål 324 (folketingsåret 2014-15, 1. samling). Provenuskønnet bedes endvidere oplyst nominelt og 17-pl for hvert af årene 2017-2025.

Svar

I svaret på SAU alm. del – spørgsmål 324 (folketingsåret 2014-15, 1. samling) blev der skønnet over de provenumæssige konsekvenser af at forhøje personfradraget med hhv. 10.000 kr., 20.000 kr., 30.000 kr., 40.000 kr. og 50.000 kr., hvor det forhøjede personfradrag aftrappes i indkomstintervallet 200.000-250.000 kr. og 250.000-300.000 kr.

Det blev i svaret beregningsteknisk forudsat, at grundlaget for indkomstaftapping af det forhøjede personfradrag består af den personlige indkomst tillagt arbejdsmarkedsbidrag plus positiv nettokapitalindkomst og positiv nettoaktieindkomst. Endvidere blev det forudsat, at hvis forhøjelsen af personfradraget ikke kan udnyttes fuldt ud af den skattepligtige selv, kan den uudnyttede skatteværdi af fradraget overføres og modregnes i en evt. ægtefælles skatter, også selvom dennes indkomst overstiger de nævnte indkomstaftappingsintervaller. Dermed bliver et eventuelt uudnyttet forhøjet personfradrag behandlet på samme måde som efter de gældende regler for personfradrag. I nærværende svar anvendes de samme beregningstekniske forudsætninger.

I 2017 udgør personfradraget efter gældende regler 45.000 kr. (2017-niveau).¹ Hvis det forhøjede personfradrag eksempelvis er 10.000 kr. og aftrappes i indkomstintervallet 200.000-250.000 kr., vil det betyde, at en person med en indkomst på 200.000 kr. eller derunder vil have et personfradrag på 55.000 kr. En person med en indkomst på 225.000 kr. vil have et personfradrag på 50.000 kr., mens en person med en indkomst på 250.000 kr. eller derover vil have et uændret personfradrag på 45.000 kr.

En forhøjelse af personfradraget med 10.000 kr., der aftrappes i indkomstintervallet 200.000-250.000 kr., skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 6,8 mia. kr. (2017-niveau) i 2017. Efter tilbageløb skønnes et mindreprovenu på ca. 5,2 mia. kr., mens mindreprovenuet efter tilbageløb og adfærd skønnes til ca. 6,6 mia. kr., *jf. tabel 1*.

Der skønnes således at være en væsentlig afledt negativ provenuvirkning på i størrelsesordenen -1,4 mia. kr. som følge af ændret adfærd forbundet med indførelsen af en indkomstaftappet forhøjelse af personfradraget med 10.000 kr. Det afspejler en afledt reduktion af arbejdsudbuddet dels via *timeeffekten*, dels via *deltagelseeffekten*.

¹ For personer under 18 år er personfradraget 33.800 kr. (2017-niveau).

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser af en indkomstafrappet forhøjelse af personfradraget

Mia. kr. (2017-niveau)	Forhøjelse af personfradrag (kr.) ¹				
	10.000	20.000	30.000	40.000	50.000
Aftrapning i intervallet 200.000-250.000 kr.²					
<i>2017-regler (2017-niveau)</i>					
Umiddelbar provenuvirkning	-6,8	-13,5	-20,0	-26,2	-32,3
Provenu efter tilbageløb	-5,2	-10,2	-15,1	-19,8	-24,3
Provenu efter tilbageløb og adfærd ³	-6,6	-13,4	-20,3	-27,5	-33,9
<i>2025-regler (2017-niveau)</i>					
Umiddelbar provenuvirkning	-6,9	-13,7	-20,2	-26,4	-32,5
Provenu efter tilbageløb	-5,2	-10,3	-15,2	-20,0	-24,5
Provenu efter tilbageløb og adfærd ³	-6,7	-13,6	-20,5	-27,8	-34,2
Aftrapning i intervallet 250.000-300.000 kr.²					
<i>2017-regler (2017-niveau)</i>					
Umiddelbar provenuvirkning	-8,5	-16,8	-24,9	-32,7	-40,4
Provenu efter tilbageløb	-6,4	-12,7	-18,8	-24,7	-30,5
Provenu efter tilbageløb og adfærd ³	-8,1	-16,5	-25,2	-34,3	-42,4
<i>2025-regler (2017-niveau)</i>					
Umiddelbar provenuvirkning	-8,5	-16,8	-24,9	-32,7	-40,3
Provenu efter tilbageløb	-6,4	-12,7	-18,8	-24,7	-30,4
Provenu efter tilbageløb og adfærd ³	-8,1	-16,5	-25,2	-34,3	-42,2

1. Det er forudsat, at forhøjelsen af personfradraget er proportionalt mindre for personer under 18 år, svarende til det reducerede personfradrag.

2. Indkomstgrundlaget for aftrapning udgøres af den personlige indkomst tillagt arbejdsmarkedsbidrag plus positiv nettokapitalindkomst og positiv nettoaktieindkomst.

3. Adfærdseffekten er skønnet på baggrund af skattereglerne i 2025. I 2017 er de dynamiske virkninger skaleret med udgangspunkt i det umiddelbare provenu med hhv. 2017-regler og 2025-regler.

Kilde: Lovmodelberegninger på 2013- og 2014-data fremskrevet til 2017 i overensstemmelse med forudsætningerne i Økonomisk Redegørelse, december 2016.

En forhøjelse af personfradraget med 10.000 kr., der aftrappes i indkomstintervallet 200.000-250.000 kr., vil for en person med en indkomst i aftrappingsintervallet betyde, at hvis indkomsten øges med 100 kr., reduceres forhøjelsen af personfradraget på samme tid med 20 kr., hvilket svarer til en forøgelse af marginalsatten med 7,4 pct.-point i forhold til gældende regler i 2017. Som udgangspunkt vil en lønmodtager i en gennemsnitskommune have en marginalskat på 39,68 pct., der med tiltaget forøges til 47,07 pct. Den højere marginalskat reducerer gevinsten af den sidst tjente krone, hvilket medfører en reduktion i timearbejdsudbuddet via *substitutionseffekten*. Hertil kommer en *indkomsteffekt*, hvor personer med indkomster under 250.000 kr. opnår lavere skattebetaling og derved højere disponibel indkomst ved en given arbejdsindsats, hvilket ligeledes isoleret set vil reducere timearbejdsudbuddet.

En forhøjelse af personfradraget med 10.000 kr., der aftrappes i indkomstintervallet 200.000-250.000 kr., vil samtidig isoleret set reducere den økonomiske gevinst ved at være i beskæftigelse frem for at være på overførselsindkomst. Det vil alt andet lige reducere arbejdsudbuddet via deltagelseeffekten.

Hvis personfradraget forhøjes med mere end 10.000 kr., vil påvirkningen af marginals-katten og gevinsten ved at være i beskæftigelse frem for på overførselsindkomst også blive større, *jf. tabel 1*. Ændres indkomstaftapningen fra intervallet 200.000-250.000 kr. til inter- vallet 250.000-300.000 kr. er effekterne kvalitativt de samme, men antallet af påvirkede personer vil variere.

Med udgangspunkt i skattereglerne i 2025 skønnes en forhøjelse af personfradraget med 10.000 kr., der aftrappes i indkomstintervallet 200.000-250.000 kr., at medføre et umid- delbart mindreprovenu på ca. 6,9 mia. kr. (2017-niveau) og et mindreprovenu efter tilba- geløb og adfærd på 6,7 mia. kr., *jf. tabel 1*. Forskellen i forhold til de afledte konsekvenser beregnet med udgangspunkt i 2017-regler er således relativt begrænset (i størrelsesorde- nen 0,1 mia. kr.), hvilket afspejler, at ændringerne i skattereglerne i perioden 2017-2025 har forholdsvis begrænsede konsekvenser for de isolerede virkninger af det betragtede forslag. På den baggrund er ikke vist virkningerne af forslaget i de enkelte år mellem 2017 og 2025.

De konkrete, besluttede ændringer i skattereglerne fra 2017 frem til 2025 omfatter, at 2012-skattereformen er fuldt indfaset, forsyningssikkerhedsafgiften er rullet tilbage, og PSO-afgiften er afskaffet. Disse tiltag medfører bl.a., at sundhedsbidraget udfases helt i 2019, samt at bundskatten og beskæftigelsesfradraget øges gradvist frem til 2022. En løn- modtager i en gennemsnitskommune med en indkomst i aftrappingsintervallet 200.000- 250.000 kr., hvor personfradraget forhøjes med 10.000 kr., vil som udgangspunkt derfor have en marginals-kat på 39,49 pct. i 2025, som med tiltaget forøges med 7,42 pct.-point svarende til en samlet marginals-kat på 46,91 pct. Den relevante samlede marginals-kat er således i udgangspunktet lidt lavere i 2025 end i 2017, men forslaget vil isoleret set inde- bære en marginalt større stigning i marginals-katten med udgangspunkt i 2025-regler end med 2017-regler.

Det bemærkes, at de beregnede provenuskøn er baseret på registerdata for 2013 og 2014 fremskrevet til 2017-niveau i overensstemmelse med forudsætningerne i Økonomisk Re- degørelse, december 2016. Provenuskønnene er alene vist i 2017-niveau, også for så vidt angår beregningerne med 2025-regler. Baggrunden er, at det med de normalt anvendte regneprincipper i Lovmodellen og de foreliggende oplysninger om udviklingen i indkom- ster mv. ikke er muligt at foretage en retvisende fremskrivning i nominelt 2025-niveau.